

Egy vezetői engedély kiállításának valamely tagállam általi megtagadása nem igazolhatja a később egy másik tagállamban szerzett engedély elismerésének a megtagadását

Azonban valamely tagállam megtagadhatja az engedély elismerését, ha a kiállító tagállamtól származó vitathatatlan információk alapján megállapítást nyer, hogy a jogosult nem felelt meg a szokásos tartózkodási hely feltételének

B. Akyüzt Németországban 2004 és 2008 között többször elítélték többek között testi sértés, vezetői engedély nélküli járművezetés, csoportosan elkövetett súlyos zsarolás, valamint fenyegetés és becsületsértés miatt. A német hatóságok egy 2008. szeptember 10-i határozatban azzal az indokkal utasították el egy orvosi-pszichológiai szakvélemény alapján a B kategóriájú (jármű) vezetői engedély részére történő kiállítása iránti kérelmét, hogy B. Akyüz nem felelt meg a biztonságos vezetéshez támasztott fizikai és szellemi követelményeknek.

Azonban B. Akyüz 2008. november 24-én Děčín városában (Cseh Köztársaság) vezetői engedélyt szerzett. Az európai szabályozás alapján a tagállam annak a kérelmezőnek állítja ki a vezetői engedélyt, akinek a szokásos tartózkodási helye ennek az államnak a területén van. Márpedig Németország prágai nagykövetségének tájékoztatása szerint sem az illetékes idegenrendészeti hatóság, sem a regionális rendőrség nem tudja megállapítani, hogy B. Akyüz ebben az időpontban valóban a Cseh Köztársaságban tartózkodott-e. Az idegenrendészeti hatóságnak ugyanis csak egy, a tartózkodás 2009. június 1. és 2009. december 1. közötti időszakra vonatkozó bejelentése áll a rendelkezésére. Márpedig a 2009. június 8-án Děčínben kiállított vezetői engedély fénymásolatának tanúsága szerint azt első alkalommal 2008. november 24-én állították ki. Ezenkívül a német hatóságok megállapították, hogy B. Akyüz 2008. december 5-én és 2009. március 1-jén Németországban járművet vezetett, és mindkét esetben elítélték engedély nélküli járművezetésért.

A fellebbezésben eljáró Landgericht Gießen (gießeni regionális bíróság, Németország) lényegében azt kérdezi a Bíróságtól, hogy olyan körülmények között, mint amelyek a jelen ügyben fennállnak, a német hatóságok megtagadhatják-e a Cseh Köztársaságban kiállított vezetői engedély elismerését azzal az indokkal, hogy az érintettől Németországban megtagadták az első vezetői engedély kiállítását vagy azzal az indokkal, hogy az érintett nem felelt meg annak a feltételnek, hogy az engedély kiállításának időpontjában a Cseh Köztársaságban rendelkezzen tartózkodási hellyel.

A Bíróság mindenekelőtt megállapítja, hogy az uniós jog előírja a tagállamok által kiállított vezetői engedélyk minden formai követelmény nélküli kölcsönös elismerését. A kiállító tagállam feladata annak vizsgálata, hogy teljesül-e valamennyi – többek között a tartózkodási helyre és a vezetésre való alkalmasságra vonatkozó – feltétel, és hogy igazolt-e a vezetői engedély kiállítása. Ezért, ha valamely tagállam hatóságai kiállítottak egy vezetői engedélyt, a többi tagállamnak nincs joga azt vizsgálni, hogy betartották-e a kiállításnak az uniós jog által előírt feltételeit. Azt ugyanis, hogy valaki valamely tagállam által kiállított vezetői engedéllyel rendelkezik, annak bizonyítékeként kell tekinteni, hogy ezen engedély jogosultja az engedély kiállításának napján megfelelt a szükséges feltételeknek.

Mindazonáltal az uniós jog bizonyos körülmények között, és különösen a közúti közlekedésbiztonsággal kapcsolatos okokból megengedi a tagállamoknak, hogy a vezetői engedélyek korlátozására, felfüggesztésére, visszavonására, valamint érvénytelenítésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseiket alkalmazják az engedély bármely olyan jogosultjára, aki a területükön rendelkezik tartózkodási hellyel.

A Bíróság emlékeztet arra, hogy valamely tagállam azon lehetősége, hogy ezen okok valamelyikéből kifolyólag megtagadja a másik tagállamban szerzett vezetői engedély érvényességének az elismerését, kivételt jelent a vezetői engedélyek kölcsönös elismerésének általános elve alól, és ezért szigorúan értelmezendő.

A jelen ügyben a Bíróság megállapítja, hogy az első vezetői engedély kiállításának valamely tagállam általi megtagadása nem szerepel azon esetek között, amelyek a másik tagállam által kiállított vezetői engedély elismerésének ezen állam általi megtagadását vonhatja maga után. Bár az első vezetői engedély kiállításának megtagadása részben alapítható a kérelmező magatartására, az ilyen (közigazgatási eljárás keretében történő) megtagadás – a korlátozással, felfüggesztéssel, visszavonással vagy érvénytelenítéssel ellentétben - nem minősülhet az e kérelmező által elkövetett jogsértés szankciónak.

Ezenkívül a Bíróság úgy véli, hogy valamely első tagállam számára lehetővé tenni azt, hogy azért ne ismerje el a második tagállamban kiállított vezetői engedélyt, mert ez utóbbi nem ellenőrizte azt, hogy a kiállítás megtagadásának az első tagállam által előadott okai megszűntek-e, azzal járna, hogy lehetővé tenné a kiállítás szigorúbb feltételeit megállapító tagállam számára a követelmények azon küszöbének a meghatározását, amelyet a többi tagállamnak tiszteletben kellene tartania annak érdekében, hogy a kiállított vezetői engedélyek elismerhetőek legyenek. Annak elismerése, hogy valamely tagállamnak a nemzeti rendelkezései alapján jogában áll határozatlan időre megtagadni a másik tagállamban kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését, magának a vezetői engedélyek kölcsönös elismerése elvének a tagadása lenne.

A Bíróság megállapítja, hogy **az uniós joggal ellentétes valamely fogadó tagállam olyan szabályozása, amely szerint megtagadják a másik tagállamban kiállított vezetői engedély elismerését, ha a jogosulttól e fogadó állam azért tagadja meg ezen engedély kiállítását, mert e jogosult nem teljesítette az említett állam nemzeti szabályozása által megkövetelt fizikai és szellemi alkalmasságra vonatkozó feltételeket.**

A tartózkodási helyre vonatkozó feltétellel kapcsolatban a Bíróság úgy véli, hogy **az uniós joggal nem ellentétes valamely fogadó tagállam olyan szabályozása, amely számára lehetővé teszi a másik tagállamban kiállított vezetői engedély területén történő elismerésének megtagadását, ha – a kiállító tagállamtól származó vitathatatlan információk alapján – megállapítást nyer, hogy a vezetői engedély jogosultja nem felelt meg a tartózkodási helyre vonatkozó feltételnek.**

A Bíróság megállapítja, hogy a kérdést előterjesztő bíróság feladata megvizsgálni, hogy az olyan körülmények között szerzett információkat, mint amelyekről a jelen ügyben szó van, lehet-e a kiállító tagállamtól származóknak tekinteni. Adott esetben szintén a nemzeti bíróság feladata ezen információk vizsgálata és az előtte folyamatban lévő ügy valamennyi körülményét figyelembe véve annak értékelése, hogy ezek az információk azt tanúsító vitathatatlan információknak minősülnek-e, hogy az engedély jogosultjának a vezetői engedélyének a kiállításakor nem a kiállító tagállam területén volt a szokásos tartózkodási helye.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélethirdetésről készült képek elérhetők a „Europe by Satellite”-on ☎ (+32) 2 2964106